

CHANCHANGORRIYA

Udara joan ta egun illunak
ondoren datozenian,
eguzkiya ta gure poz denak
eskutatzen diranian.....

¿zer ari zera bada kantari
ordurik išillenian,
zer ari zera chanchangorriya
ain era kupigarriyan?

¡A, zenbat aldiz ala
jardun chit maitian
choch baten puntan edo
arantza tartian
zaudela egon ote naiz
an..... aldamenian
nere penak oroitzen
zure jardunian.

Zure kolore ber-bera duten
osto bakanak lurrian
arboletatik erori eta
soil dauden garai berian,
begiyak šabal-šabal jarririk
anche bide baštarrian
egoten zera chori gašua
negarrez udazkenian.

Papar gorri chikiya
lertzeko zorian
lumetan bil-bil, arro,
darukazunian.....
jez dakit nola negar
guziyak batian
kabitzen diran zure
kolko pollitian.

Ain chukun umill eta geldiro
jarraitzen zera katuan
non ernai beti zuri begira
egon arren bat onduan
naigabe pranko banatu gatk
kantari zauden orduan
iñoiz dizu ari zerala
antzik emango mokuan.

Ega mochian *purrušt*,
naiz nai gure aurrera
azaldurik mendian
gora guazela,
gidari bat izan nai
bazendu bezela
beti alboan zabiltz
chori maite ergela.

Gero zuk dezun mesedegatik
ordaňak aurrez ematen
ore zabiltzan esan liteke
neguba sartu baňo len;
ez bildur euki; elurte gaizto
aundiyenak izan arren
gure inguruban arkituko da
zuretsako diňa lurmen.

¡O chori gašo, sotil, polita,
biotz errien laguna,
estirotasun makala beti
kantuan deriyozuna;
zu zera bada, chanchangorriya,
zu zera chanchan-iztuna,
alakošē gauz maitagarri bat
erakusten diguzuna.

EMETERIO ARRESE